

Za přchajcham: „Scžo ga wy we wěrnosczi taše
něstatki hugbali?“ — „So to šu woni zynili!“ žeru
še te wojaki, „ten huzabnik jo s dwěma bušchoma
s piwnize štschelak a tosch ten mały zarnopel (15-lětny
golz) jo posmakany, kak jadnomu frańonemu jo kakaš
do žywota šchtapik!“

„Ně, ně, my něšymy niz zynili! My šmy newi-
nowate, tak wěrnno ak to štyńzo na něbju stoj! D
běda, my mušymy humtesch! wodu, wodu, chrapku
wody nam dajšcho!“ tak woni žakobe. Te wojaki pak
wołaju: „Nikula! te pšy nědeje žedneje wody krydnusch,
žedneje chrapki! Šoplaschczo jim našchych bratšchom.“

Dokulž woni katoliki šu, ga jich přchajcham:
„Deru wam togo katolskego faraća tych wojakow pšchi-
wjascz, aby s wami bjatowaš?“ — „Ně, ně, něspušchczo
naš, kněš farać, howaš šmy šgubjone! Wy možošcho
ša naš gnadu hupšchošysch, te kněža ga šu teke nimške!“

Ršchusche ja něto kańuch: „Pšched Božym hobli-
zom ja wam kažom: grońšcho tu wěrnoscž, scžo wy
do tych wojakow štschelali? špowedajšcho, perwej něžli
pšched Božy šudny stol pšchižošcho!“ — „My šmy
newinowate! D moja boga žeńška! moje boge žišchi!“

Hušchš še šchepéri: „To mě warnujo zu dlujko;
adjutant, jochtajšcho ku generalu přchajchat, lěž dejmy
s nimi ned końz gotowašch.“

Džane a hušche šapschimějo tych šašuzonych.
Někotare šidnu še dołoj. Druge šwigaju huwefanej
ruzy k něbju a wołaju: „Božeńe nan a mašch! božeńe
žeńška, žišchi! D Jesus, Jesus!“

Ně buwa šchmojto pšched wozyma, hutschoba zo
mě šginusch. Za hopytam hušchczi raš: „Moje kněža,
ta wina tych něgluznych nějo hopokasana. Kaž ten
general teke hušuzijo, nězyńšcho to! Tosch te šter-